

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Robina Pecha, *Lidský život a filosofie. Pokus o filosofickou interpretaci Epikúrova Listu Menoikeovi*

Jakub Jirsa

Ústav filosofie a religionistiky, FF UK

Robin Pech (dále autor) vypracoval velmi detailní a promyšlenou interpretaci důležitého tématu z Epikúrova „etického“ listu. Téma vztahu lidského života a filosofie čtenáři předkládá ve třech ohledech, které probírá ve třech kapitolách své bakalářské práce. Prvním tématem je vztah filosofie a cíle lidského života, následuje expozice vztahu filosofie a života jakožto problematického spojení teorie a praxe, a konečně poslední kapitola se zabývá otázkou lidské přirozenosti.

Po krátkém úvodu (s. 7), který čtenáři velmi stručně objasní základní otázku práce, se autor věnuje podrobné interpretaci *Listu Menoikeovi* s ohledem na filosofování jakožto naplnění cíle lidského života (kap. I, s. 8-17). Spojení filosofie a blaženosti je k nalezení i v jiných spisech (explicitně např. Aristotelův (?) *Protreptikos*), avšak v autorově interpretaci je Epikúros ve své argumentaci možné nej přímočařejší: cílem (*telos*) lidského života je blaženost. Blaženost je zaručena zdravím duše a zdraví duše je výsledkem filosofování. Filosofie je tedy představena jako péče o duši (s. 15), která vede k blaženosti.

Druhá kapitola (s. 18-28) pokračuje v rozboru tématu, které již bylo předznamenáno v první kapitole. Pokud je obrat k filosofii klíčovým momentem pro dosažení cíle (blaženosti), po kterém všichni přirozeně toužíme, musí se odehrát pod dozorem či vedením již obráceného, tj. pod vedením filosofa – učitele. Téma přátelství a vztahu učitel-žák (s. 16-19) tvoří přechod k obecnějšímu problému: jak vysvětlit, že v jisté fázi obratu k filosofii již vím, co je správné, avšak nejednám způsobem odpovídajícím tomuto vědění?

Autor ukazuje, že podle Epikúra se jedná o dva rozdílné kognitivní stavy, z nichž jednomu odpovídá teoretická ctnost *sofia* a druhému praktická ctnost *frónésis* (s. 21). Výchova v rámci epikurejského společenství zaručuje úspěšný přechod od teorie do praxe. Zde se autor dostává k velmi zajímavé tezi o vzájemné kompatibilitě (epikurejsky pojatého) přátelství a spravedlnosti.

Ve třetí kapitole (s. 29-39) autor probírá otázku Epikúrova hédonismu ve vztahu k lidské přirozenosti. Standardním způsobem analyzuje epikurejskou katalogizaci slastí a dospívá k výkladu lidské přirozenosti jako „nouzi o slast“ (zejm. s. 30-31).

Domnívám se, že jde o výborný text, který v mnohém přesahuje nároky kladené na bakalářskou práci. Autor prokázal schopnost vlastní interpretace klasického textu za pomoci relevantní sekundární literatury v rozsahu, za který by se nemusela stydět mnohá magisterská práce. Argumentace práce je přesvědčivá a veškerá podněty či námitky vzešlé z našich konzultací autor uspokojivě zapracoval do textu.

Práci navrhuji hodnotit jako **výbornou**.

27.8.2014

Jakub Jirsa